

... Markéta Šlechtová, ředitelka školy

PRAXE? ZAŘIŘ SI JI SÁM A KLIDNĚ V ZAHRANIČÍ

Ve Střední uměleckoprůmyslové škole keramické a sklářské v Karlových Varech berou odborné praxe trochu jinak než jinde. Nejde jen o splnění povinnosti – jde o první skutečný krok do profesního života. A ten krok každý žák udělá sám.

Každý žák třetího nebo i druhého ročníku si pracoviště pro povinnou dvoutýdenní odbornou praxi hledá samostatně. Škola nestanovuje firmu ani místo – určuje termín a nastavuje pravidla. Vše ostatní je na žákovi. Do konce března si musí místo praxe zajistit a nechat schválit předsedou oborové předmětové komise.

Zní to náročně? Možná trochu. Ale právě to je záměr. Žák se naučí oslovit firmu, domluvit podmínky, postarat se o potřebné dokumenty. Zkrátka – chovat se jako budoucí profesionál.

Obory, které mají co nabídnout

Škola vzdělává žáky v celé řadě oborů – od designu keramiky a porcelánu přes design skla, oděvní design a grafický design až po aplikovanou chemii nebo ekologii a životní prostředí. A pro každý z nich existuje pestrá síť partnerů pro odbornou praxi.

Keramici zamíří do skutečných provozů – do König Porzellan v Sokolově, do Thun

1794 v Nové Roli nebo ke G. Benediktovi v Karlových Varech. Ale také na Slovensko nebo na Kypr v rámci programu Erasmus+.

Skláři spolupracují s firmou Moser nebo se Sklárnou Jílek v Kamenickém Šenově. Ti odvážnější vyrazí do švédského Boda Glasbruk v rámci programu Erasmus+. Budoucí oděvní designéři a designérky budou realizovat praxi v ateliérech a salonech po celé republice – od pražských návrhářských studií až po místní krejčovství a svatební salony. Chemici a ekologové zase zamíří do laboratoří, chráněných krajinných oblastí, zoologických zahrad nebo třeba do Plzeňského Prazdroje. Na základě Rámcové dohody o spolupráci s Ministerstvem obrany ČR budou dva žáci vykonávat praxi u pluku radiační, chemické a biologické ochrany.

Jako dobrodružství

Jednou z největších příležitostí, které škola žákům nabízí, je možnost vyjet na praxi

do zahraničí v rámci programu Erasmus+. A nejde jen o teorii – žáci skutečně odjíždějí. Skláři budou praktikovat ve Švédsku, keramici na Kypru nebo na Slovensku, grafici na Maltě.

Taková zkušenost není jen odborná. Je životní. Žák se ocitne v cizím prostředí, komunikuje v cizím jazyce, pozná jiné pracovní kultury a odnese si něco, co se nedá naučit ze školní lavice.

Hodnotí se, ale i kontroluje

Po návratu z praxe žák odevzdá zprávu a protokol od firmy. Zpráva se hodnotí – stává se součástí klasifikace v příslušném odborném předmětu. Během praxe navíc škola posílá na kontrolní návštěvy vlastní pedagogy. Nejde tedy o to žáka pustit a zapomenout – škola zůstává s praktikantem v kontaktu a praxe je skutečnou součástí vzdělávání.

Co z tohoto nastavení praxí plyne? Systém, který žákovi důvěřuje, zároveň ho podporuje a vede k samostatnosti – to je přesně to, co trh práce od mladých lidí očekává. A tato škola jim k tomu dává příležitost.

... Zdeňka Staňková, předsedkyně Sdružení rodičů a přátel diabetických dětí v ČR

DIABETICKÉ DÍTĚ VE ŠKOLÁCH A ŠKOLSKÝCH ZAŘÍZENÍCH

Obračím se na všechny učitele a ředitele škol a školských zařízení jako matka dnes už dospělého diabetika, jako učitelka s dlouhou praxí i jako zástupkyně dvou patientských organizací pro děti s cukrovkou.

Úvodem bych chtěla zdůraznit, že děti s cukrovkou ve školách byly, jsou a v budoucnu budou. Cukrovka je autoimunitní onemocnění a má stoupající trend. Diabetes mellitus I. typu se může objevit v jakémkoli věku, často v rodinách, kde cukrovka nikdy nebyla zaznamenána.

Když se nemoc manifestuje, všem rodinám to změní totálně život. Rodiče mají své zaměstnání, budují si kariéru, chtějí být společností prospěšní. V tu chvíli potřebují pomoc od společnosti oni. Zde ale nastává problém.

Některé školy například vyžadují, aby rodič dojížděl do školy a aplikoval inzulín.

To ale není dlouhodobě možné! Který zaměstnavatel by toto dlouhodobě toleroval? A přitom v současné době v péči

Shutterstock

o diabetické dítě velice pomáhají moderní technologie. Ty dříve k dispozici nebyly. Přesto nemávaly děti ve školách problémy. Dneska jsou vybaveny senzory, které měří neustále glykemii a také rodiče mají ve většině případů kontrolu nad dětmi ve svých mobilech.

Dlouhé roky připravoval tým odborníků řešení problematiky dětí s cukrovkou a jejich rodin v souvislosti se školou. Z našeho pohledu není nutný ani asistent, který by u dítěte seděl a čekal, zda nenastane nějaký problém. Toto řešení je značně neefektivní. Zdravotní dohled může vykonat v případě potřeby skutečně kdokoli.

Ze své dlouholeté praxe učitelky zcela jistě vím, že argumenty typu: učitel na zdravotní dohled nemá čas – jsou opravdu neopodstatněné. Pokud si pedagog není jist, ►